

ΑΙ ΝΕΑΙ ΑΘΗΝΑΙ.

Ἀνάγλυφον.

Πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε αἰτῶν, ὅτε ὁ Βασιλεὺς Ὀθίων μετήνεγκε τὴν καθέδραν τοῦ νέου Βασιλείου ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας, ὁ Πειραιεὺς ἦτο παραλία ἔρημος, ὁ δὲ λιμὴν κατὰ μέγα μέρος οὕτω κεχωσμένος, ὥστε αἱ λέμβοι, δι' ὧν ἔμελλον ν' ἀποβῶσιν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἀκολουθία του, ἐκάθησαν εἰς τὰ ῥηχὰ, καὶ ἡ ἀπόβασις ἐξ ἀνάγκης ἐγένεν ἄνευ λέμβου.

Αἱ Ἀθῆναι, ἡ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ πρωτεύουσα, ἀκμάζουσαι ἔτι κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ἦσαν συνεσταλμέναι εἰς ἐλσεινὸν χωρίον, οἰκούμενον μὲν ὑπὸ τετρακισχιλίων ψυχῶν, περικυκλούμενον δὲ ὑπὸ ἐλῶν, πεδιάδων ἀκαλλιεργήτων καὶ ἀνύδρων, λόφων καὶ ὄρεων φαλακρῶν, ὧν τὰ δάση εἶχον ἀποτεφρωθῆ.

Ἀλλὰ τὴν σήμερον ὁ Πειραιεὺς καὶ αἱ Ἀθῆναι εἶναι δύο

ώραῖαι πόλεις, τὴν ὄψιν ὅλως εὐρωπαϊκὰ, μετὰ πληθυσμοῦ πεντήκοντα σχεδὸν χιλιάδων ἀνθρώπων.

Ἀξιολογώτατον πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκοδομημάτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς εἶναι τὰ Ἀνάκτορα, εὐρὺ παραλληλόγραμμον, κοσμούμενον πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ μακροῦ ὑποστύλου, δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ κυρία πρόσοψις βλέπει πρὸς δυσμὰς, ἐνθα τὸ πρόθυρον ἀποτελοῦσι δέκα στύλοι ῥαβδωτοὶ, ὡσαύτως δωρικοῦ ρυθμοῦ καὶ ἐκ μαρμάρου Πεντελησίου, ὑποστηρίζοντες μέγαν ἐξώστην μαρμαρίνον. Ὁ πρόδομος εἶναι ἀπλούστατος, οὐδέναι ἄλλον ἔχων στολισμὸν, εἰμὴ τέσσαρας στύλους ρυθμοῦ ἰωνικοῦ. Ἡ μεγάλη κλίμαξ ἐπίσης μαρμαρίνη, οὔσα ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου, ἀναβαίνει μέχρι προδόμου τινός, ἢ προθαλάμου · ἀπὸ τοῦ προδόμου τούτου, εἰσέρχεται τις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑπάσπιστῶν καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν τοῦ θρόνου. Αἱ αἴθουσαι τοῦ χοροῦ διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων τῶν ξένων. Ἀνάγκη ὅμως νὰ τὰς ἴδῃ τις φωταγωγουμένας, ἵνα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἐντύπωσις ἔχῃ ὅλην τὴν ἰσχύν της.

Τὸ σχέδιον τοῦ κτιρίου τούτου ἐδόθη παρὰ τοῦ κυρίου Γαίρτνερ, ἐνὸς τῶν διασημοτέρων τῆς Γερμανίας ἀρχιτεκτόνων.

Τὰ Ἀνάκτορα κεῖνται ἐπὶ ὑψώματος ἀπέναντι τοῦ ὄρους Λυκαβητοῦ, ἐπισκοποῦντα ὅλην τὴν πεδιάδα τῶν Ἀθηνῶν · περικυκλοῦνται δὲ ὑπὸ καλλίστων δενδροφυτειῶν καὶ εὐρυχώρου κήπου, ὅστις εἶναι ἀληθῶς θαῦμα τῆς κηπουρίας. Ὠραιότατοι φοίνικες μετακομισθέντες ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς Ἀνατολῆς ἐγείρονται μεγαλοπρεπῶς ἐν μέσῳ πορτοκαλεώνων καὶ λειωνεώνων. Τὰ σπανιώτερα ἄνθη καὶ τὰ πολυτιμότερα φυτὰ ἀναφύονται παρὰ ὥραίας δεξαμενὰς καὶ σκιερὰς δενδροσκεπεῖς ὁδοὺς, ὅθεν ἐντέχνως διανοίγονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτό-

ματοι διαπτεύσεις μέχρι τῶν μυχῶν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου. Πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ κήπου ἐκείνου δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ βράχαι καὶ κονιορτός (1). Ψηφιδωτὸν λαμπρότατον καὶ ἱκανῶς ἐκτεταμένον, ἀνακαλυφθὲν ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ, ἐχρησίμευσεν ὡς ἔδαφος σκιάδος φυτοσκεποῦς. Ἡ εἴσοδος τοῦ κήπου ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως καθ' ἐκάστην περὶ δείλην.

Μεταξὺ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος κεῖται μικρὸς κήπος δημόσιος, πλήρης πορτοκαλεῶν καὶ ῥοδοδαφνῶν.

Τὸ Πανεπιστήμιον μετὰ τὰ Ἀνάκτορα εἶναι τὸ σημαντικώτερον οἰκοδόμημα τῶν Ἀθηνῶν. ἔχει δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ψηφίου Η κειμένου. Τὸ πρόθυρον κοσμοῦσι δύο μεγάλοι στύλοι ῥαβδωτοὶ ἐκ Πεντέλησιου μαρμάρου ῥυθμοῦ ἰωνικοῦ καὶ κτισταὶ παραστάδες, ὧν ὑπέρκειται τὸ ἀέτωμα ἀνέχον τρεῖς σφίγγας, ἔργον τῶν ἀδελφῶν Φυταλῶν, νέων ἐλλήνων τεχνητῶν. Εὐρύχωρος δὲ στοὰ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς προσόψεως. Οἱ τοῖχοι τῆς στοᾶς ταύτης θέλουσι κοσμηθῆ διὰ τοιχογραφιῶν, παριστανουσῶν τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ποιητὰς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τὰς τοιχογραφίας ταύτας θέλει ἐξεργασθῆ ὁ γνωστὸς Γερμανὸς ζωγράφος κύριος Ρᾶλ δι' ἐξόδων τοῦ κυρίου Σίνα, πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιέννῃ. Ἡ εἴσοδος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ἀπλῆ. Ἀπέναντι τῆς κυριωτέρας θύρας κλειομένης δι' ὠραίων κιγκλίδων ἐκ σιδήρου κατεργασμένου κεῖται μαρμαρίνη κλίμαξ, φέρουσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν, εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς συλλογὰς. Ἡ αἴθουσα τῶν τελετῶν κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἀποθανόντων καθηγητῶν καὶ τῶν εὐεργε-

(1) Ὁ κήπος οὗτος ἔχει ἔκτασιν 240,000 τετραγωνικῶν μετρῶν.

τῶν αὐτοῦ. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἀριθμοῦνται ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες τόμων, ἐν οἷς παρατηροῦνται σπάνιαί τινες ἐκδόσεις καὶ εὐαγγέλια πεποικιλμένα διὰ χρωματισμῶν σπανίας καλλο- νῆς. Τὸ νομισματικὸν μουσεῖον εἶναι ἤδη ὥπως οὖν ἀξιόλογον καὶ κατέχει πλεῖστα μοναδικὰ νομίσματα. Τὸ μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας πλουτεῖ μάλιστα ὀρυκτολογικῶν συλλογῶν, ἐν αἷς παρα- τηρήσεως ἄξια εἶναι ἡ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Ἑλλάδος, πλουσία τις συλλογὴ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Σιβηρίας, δωρηθεῖσα ὑπὸ πλουσίου τινὸς τέκνου τῆς Ἑλλάδος ζήσαντος ἐν Ῥωσίᾳ (1), καὶ τὰ ἐν Πικέρνῃ, περίξ τῶν Ἀθηνῶν ἀνακαλυφθέντα ὅστ' ἀ προκατα- κλυσμίων ζώων. Ἡ συλλογὴ τῶν ὀργάνων τῆς πειραματικῆς φυ- σικῆς δὲν εἶναι μὲν πλουσία, ἀλλ' ἐκλεκτή. Τὸ ἀνατομικὸν μου- σεῖον καὶ τὸ μουσεῖον τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας πλουτίζονται καθ' ἑκάστην διὰ νέων ἀποκτημάτων. Εἰς εὐρύχωρος κατάγειος τοῦ πανεπιστημίου θάλαμος χρησιμεύει προσωρινῶς ὡς μερικὸν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, εἰς ὃ ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία καταθέτει τὴν συλλογὴν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἀγοραζομένων ὑπ' αὐτῆς ἢ ἀνευρισκομένων εἰς τὰς δαπάνη αὐ- τῆς γενομένης ἀνασκαφάς.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνει τέσσαρας σχολάς· τὴν τῆς Θεολογίας, τὴν τοῦ Δικαίου, τὴν τῆς Ἰατρικῆς, καὶ τὴν τῆς Φιλολογίας καὶ τῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι δὲ προσηρ- τημέναι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αἱ σχολαὶ τῆς Φαρμακευτικῆς, τὸ Μαιευτήριον, ὁ Βοτανικὸς Κήπος καὶ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.

Ὁ Βοτανικὸς Κήπος (2), μετὰ τῆς ἐν Τίρυνθι Γεωργικῆς

(1) Χάριτορ.

(2) Ὁ κήπος αὗτος κεῖται ἡμισείαν ὥραν μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ· ἡ εἴσοδος αὐτοῦ εἶναι ἐλευθέρα τοῖς πᾶσιν.

Σχολῆς καὶ τοῦ κτήματος τῆς Βασιλίσσης, συντελεῖ εἰς διέδοσιν γεωργικῶν γνώσεων εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάγλυρον Νίκῃ.

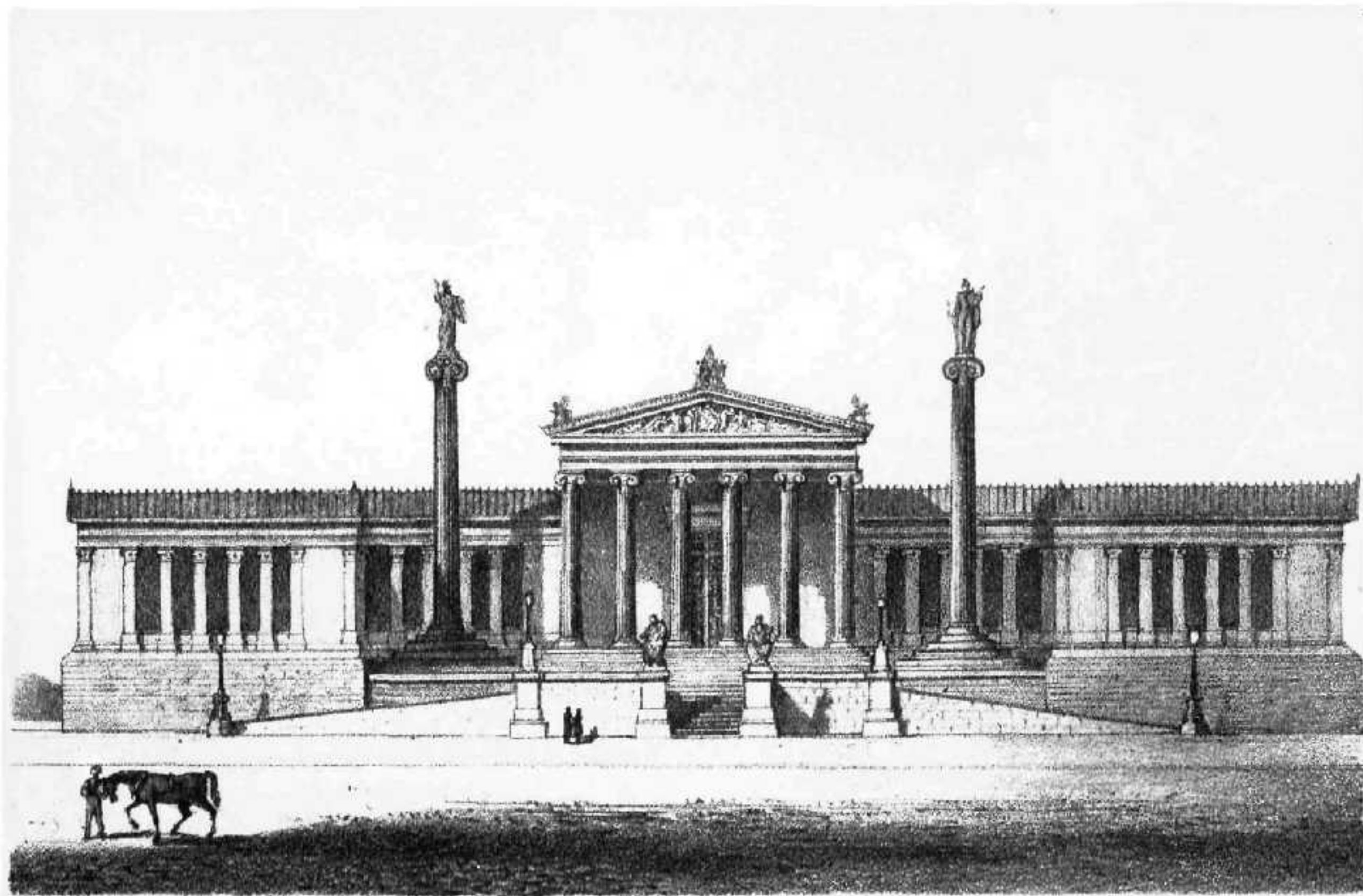
Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον εἶναι κτίσμα εὐμορφον, ἐγερθὲν δι' ἐξόδων τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Σίνα, πατρὸς τοῦ φιλογενοῦς κυρίου Σίμωνος Σίνα τοῦ προμηθεύσαντος εἰς αὐτὸ ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα, καὶ ἰδίῳι ἀναλώμασι συντηροῦντος τὸν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου διευθυντήν.

Τῇ 2/14 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1860 κατέβαλον ἐν Ἀθήναις τὸν θεμέλιον λίθον τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, οἰκοδομουμένης ὡσαύτως διὰ δαπάνης τοῦ κυρίου Σίμωνος Σίνα. Τὸ σχέδιον τοῦ κτιρίου τῆς Ἀκαδημίας ταύτης ἔγινε ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἄνσεν, ἀρχιτέκτονος διασήμευ ἐκ Δανίας. Ἡ δὲ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς προϋπελογίσθη εἰς δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ κτίριον τοῦτο, ῥυθμοῦ ἰωνικοῦ, θέλει κτισθῇ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἀρχαίων, ἤγουν ἐκ μαρμαρίνων τετραπλεύρων λίθων

συνηρμοσμένων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ πηλοῦ. Τὰ θεμέλια γίνονται ἐκ Πειραϊκοῦ λίθου.

Οὕτως αἱ Ἀθῆναι θέλουσιν ἔχει ἐντὸς ὀλίγου μνημεῖον ἀναπαριστὸν τὴν λαμπρὰν τοῦ Περικλέους ἐποχὴν. Ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν μετὰ προθυμίας ἀνωτέρας παντὸς ἐπαίνου παρεχώρησαν εἰς τὸν κύριον Σῖναν ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἐγείρεται ἡ Ἀκαδημία. Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα κεῖνται ἀριστερόθεν τοῦ Πανεπιστημίου. Δεξιόθεν δὲ τούτου μέλλει νὰ ἐγερθῇ τὸ Μουσεῖον τῶν ἀρχαιοτήτων ὥστε κατὰ σειρὰν θέλει ἅπαντ' αἱ τὸ Μουσεῖον, τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀκαδημίαν, τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον καὶ τὴν Μητρόπολιν τῶν Δυτικῶν.

Τὴν ἀνέγερσιν μεγάλου καὶ ὡραίου οἰκοδομήματος ὠρισμένου, διὰ τὰς συνεδριάσεις ἐπιστημονικῆς καὶ φιλολογικῆς ἐταιρίας, ὀνομαζομένης Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, ἥτις θέλει καὶ προικισθῇ μὲ κεφάλαιον ἱκανόν, θέλει παρακολουθήσει ἀναγκαίως ἡ σύστασις ἐταιρίας τοιαύτης, ἥς τὰ στοιχεῖα, κατὰ μέγα μέρος, ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν διεσπαρμένα καὶ μεμονωμένα. Τοιοῦτον προτίθεται σκοπὸν ὁ γενναῖος ἰδρυτής· νὰ συνενώσῃ ὁμοῦ ἅπαντας τοὺς ἀτομικοὺς ἀγῶνας τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, νὰ προκαλέσῃ τὴν συζήτησιν, ἐξ ἧς προκύπτει τὸ φῶς, νὰ δώσῃ στήριγμα καὶ διεύθυνσιν εἰς τὰς μεμονωμένας ἐργασίας. Μὴ ἐμπνεύσῃ εἰς ἡμᾶς ἀθυμίαν ἢ ἐνεστῶσα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων κατάστασις· διότι ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας εἶδομεν πόσον προωδεύσαμεν. Ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ εἰκοσιπενταετίᾳ ταύτῃ πρόοδος, ἂν συμβουλευθῶμεν τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρξεν εἰς ἄλλας χώρας ἀποτελεσμα ἀγώνων ὀλοκλήρου ἑκατονταετηρίδος. Ταπεινὴν ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἅπαντες οἱ ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι: Provando e

Arch. Leventis & Co. Athens 1871

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Α. ΚΟΣΣΟΣ ΕΠ.

Α. ΑΡΣΑΚΗΣ

ἀμισθὶ δημοσίας παραδόσεις γλώσσης καὶ φιλολογίας Λατινικῆς τε καὶ Γαλλικῆς. Τὸ τμήμα τῆς Καλλιτεχνίας σύγκειται ἐκ τῶν ὑποτρόφων φοιτητῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, στελλομένων εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὰς ἰδίας μελέτας. « Ἡ ἐν Ἀθήναις Σχολή, ἔλεγεν ὁ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς, κύριος Ρουλάνδ, ἐν τῇ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐκθέσει αὐτοῦ, εἶναι καθίδρυμα προωρισμένον νὰ καταστήσῃ ἐπωφελὴ καὶ γόνιμον διὰ τοὺς νέους ἡμῶν καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τὴν μελέτην τῶν μνημείων τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλολογίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους ἔθνους φίλου τὰ τεκμήρια τῶν συμπαθειῶν ἡμῶν καὶ τὴν πρὸς τὸν ἡμέτερον πολιτισμὸν κλίσιν.

« Τὰ μαθήματα, ἅτινα οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς θέλουσι παραδώσει, ἔσονται δι' αὐτοὺς ἀρίστη προπαρασκευὴ πρὸς τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι θέλουσι τύχει τῆς μεγίστης εὐνοίας, καὶ ὅτι θέλουσιν αὐξήσει ἔτι μᾶλλον τὴν δημοτικότητα τῆς Σχολῆς εἰς τόπον ὀργῶντα πρὸς τὴν μάθησιν, καὶ ὅπου ἡ ἡμετέρα γλῶσσα, αἱ ἡμέτεραι ἰδέαι, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔθιμα ποιοῦσι καθ' ἐκάστην νέας προόδους. »

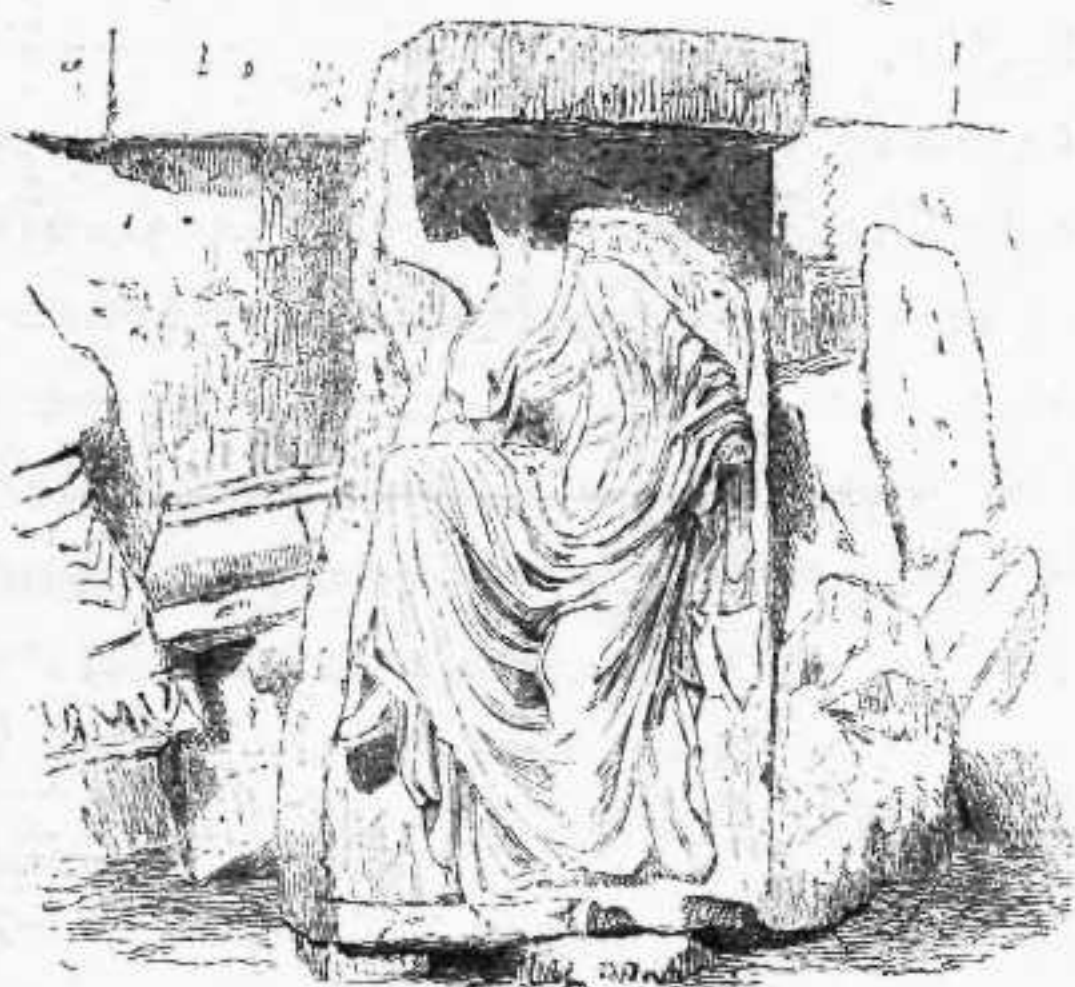
Ἀριθμοῦσιν αἱ Ἀθῆναι εἴκοσι τέσσαρα τυπογραφεῖα, ἀσχυλοῦντα πεντήκοντα πιεστήρια, ὀκτὼ χυτήρια χαρακτῆρων, δεκαπέντε πιεστήρια λιθογραφικὰ καὶ πολυάριθμα βιβλιοπωλεῖα, ἐν οἷς κυριώτερον ὑπάρχει τὸ τοῦ κυρίου Οὐίλμπεργ, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Δημοσιεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡφμερίδας καὶ ἄλλα περιοδικά. Τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Βουλῆς, τὸ τῆς Στρατιωτικῆς Δέσχης καὶ τὸ τῆς τῶν Ἐμπόρων, λαμβάνουσιν ἡφμερίδας Ἑλληνικάς, Γαλλικάς, Ἀγγλικὰς, Γερμανικάς καὶ Ἰταλικὰς. Ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς

Βουλῆς ἔχει ἅπαντα σχεδὸν τὰ πρόσφατα πονήματα περὶ τῆς νεωτέρας ἱστορίας καὶ περὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ εἰς τὸ ἀναγνωστήριον εἶναι ἐλευθέρα.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα ὀφείλει πάντοτε νὰ ἔχῃ πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν, τί ἦτο αὕτη πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, ἔπειτα τοὺς περιορισμένους πόρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς. Ἐν ἔτει 1840 κατεβλήθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς ἀνεστάλησαν συχνάκις δι' ἑλλειψιν χρημάτων. Ἐν ἔτει 1855 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὥρισε πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν δεκακισμυρίας δραχμὰς ληφθείσας ἐκ τῶν πρὸς ἀγαθοεργίας ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀποτεταμιευμένων κεφαλαίων. Ἐκτοτε αἱ ἐργασίαι δὲν διεκόπησαν πλέον. Νέα ποσὰ προσανεχθέντα παρὰ πολλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, συνετέλεσαν εἰς τὴν ταχεῖαν πρόοδον τοῦ ἔργου. Ὁ ναὸς οὗτος, ῥυθμοῦ Βυζαντινοῦ, κοσμεῖται ἔσωθεν δι' ὠραίων ἐγχωρίων μαρμάρων, καὶ διὰ τοιχογραφιῶν. Δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς εἶναι εἰς μεγαλητέρας διαστάσεις τὸ ἀνάπλασμα τῆς παρακειμένης αὐτῷ μικρᾶς Βυζαντινῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἦτο κατὰ τὴν ἑκτὴν ἑκατονταετηρίδα ἡ μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν (Couchaud, *Choix d'églises byzantines en Grèce*) (1). Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκκλησία, κτισμένη ἐκ λευκοῦ μαρμαρίου, σύγκειται ἐν μέρει ἐκ λειψάνων ἀρχαίων. Ὑπάρχουσι δὲ ἐντὸς αὐτῆς ἵχνη τινὰ τοιχογραφίας, καὶ ζωγραφίας διχρόου, ἥτοι χρωμάτων κιτρίνου καὶ τεφροειδοῦς. Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκκλησία, παράρτημα τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, θέλει χρησιμεύει

(1) Κατὰ ἐπικρατοῦσαν γνώμην ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐκτίσθη τὸν 13 ἢ 14 αἰῶνα ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ Δουκὸς Ἀθηνῶν Ὁθωνος de la Roche.

ὡς βαπτιστήριον καὶ ὡς παρεκκλήσιον διὰ τὰς νεκρωσίμους τελετάς.

Ἀνάγλυφον. Νίκη.

Ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Θεοδώρων εἶναι ἀξία προσοχῆς διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ἐναριθμουμένη εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιοτέρας Βυζαντινὰς ἐκκλησίας· ἐκτίσθη δὲ ἐκ πωρίνων λίθων, τῶν ὁποίων οἱ δόμοι χωρίζονται διὰ σειρᾶς παρεντετειχισμένων πλίνθων. Ὠραίαν δ' ἔχει ἐργασίαν τὸ τὴν κυρίαν καὶ τὰς πλαγίας προσόψεις περικοσμοῦν πλίνθινον διάζωμα.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου ὠκοδομήθη κατὰ τὴν ὀγδόην ἢ ἐνδεκάτην ἐκατονταετηρίδα, ἀνεκαινίσθη δὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν παρεχωρήθη παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς. Φαίνονται ἐν αὐτῇ ἀρχαῖαι τοιχογραφίαι καλῶς διατηρούμεναι. Τὸ δὲ πλινθόκτιστον διάζωμα τὸ κοσμοῦν τὴν τε κυρίαν καὶ τὰς δύο πλαγίας προσόψεις εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτὸ τοῦ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων. Κατὰ

τάς πρὸς ἀνακαίνισιν ἐργασίας ἀνεκαλύφθη εὐρύχωρον ὑπόγειον κτίριον, οὗτινος ἡ ἀρχαία χρῆσις μένει ἄδηλος.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Μεγάλης Παναγίας εἶναι σχεδὸν κατερειπωμένη. Ἠγέρθη δὲ αὕτη εἰς τὴν θέσιν ναοῦ ἑλληνικοῦ ἐκ τῆς ὕλης αὐτοῦ τούτου. Φαίνονται δ' ἐν αὐτῇ τοιχογραφίαι τῆς δεκάτης ἐκατονταετηρίδος παριστάνουσαι τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου, μαρτυροῦσαι ἕξοχον τεχνίτην ἄγνωστον. Ἡ ἐκκλησία αὕτη κεῖται παρὰ τὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς πύργον τοῦ ὥρολογίου.

Ἡ οὐ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ἐκκλησία τῶν Ἀσωμάτων εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ περιέχει ὡραίας ζωγραφίας.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Δαφνίου παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐλευσίνος καταλέγεται εἰς τὰς σωζομένας ὡραιότερας βυζαντινὰς ἐκκλησίας. Τὸ ψηφοθέτημα τοῦ τρούλλου παριστάνον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Νικοδήμῳ, εἰς κολοσσιαῖον μέγεθος τὴν προτομὴν τοῦ Χριστοῦ, καίτοι παθὸν φθοράς τινας, εἶναι ἀξιοπαρατήρητον. Ἐν τῇ κρύπτῃ φαίνεται σαρκοφάγος φέρων γεγλυμμένους κρίνους, ὅστις βεβαίως εἶναι τάφος ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρξάντων Γάλλων δουκῶν.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου κεῖται παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Ἐν τῷ ἐπὶ τῆς κυριωτέρας θύρας σηκῷ παριστάνεται ἡ Παρθένος περικυκλουμένη ὑπὸ ἀγγέλων ὑπεράνω τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Μεταξὺ τῶν νεωστὶ ἐπισκευασθέντων μερῶν φαίνεται τέμπλον, οὗτινος αἱ ζωγραφίαι, καίπερ ἀνήκουσαι εἰς ἐποχὴν ὅλως πρόσφατον, διατήρησαν τὸν ἀφελῆ χαρακτῆρα τῶν πρώτων ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς πρὸς ἀνατολὰς κλιτύος τῆς Ἀκροπόλεως ἐκκλη-

σία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου μετὰ ἀετώματος ἔχοντος βυζαντινὰς γλυφάς, περιέχει εἰσέτι ἔχνη τινὰ ζωγραφιῶν διχρόων.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Φιλίππου· ὑπεράνω τῆς κυριωτέρας εἰσόδου ἔχει σηκὸν μετὰ ἀετώματος. Ἐν δὲ τῷ σηκῷ φαίνεται τοιχογραφημένη ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγίου, εἰς ᾗ ἡ ἐκκλησία ἀφιερώθη. Ἐσω διακρίνονται ἔχνη τοιχογραφιῶν.

Θέλομεν ἀναφέρει εἰσέτι ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐκκλησιῶν·

Τὴν Καπνικαρέαν, τὴν διακόπτουσαν τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ·

Τὴν εἰς τοὺς πρόπους τῆς Ἀκροπόλεως ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Ραγκαβᾶ·

Τὴν μικρὰν ἀλλὰ κομψὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης μικρὸν ἀπέχουσαν τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ·

BRETUN

Ὑπόγειον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Τὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἔχουσαν ὑπόγειον λίαν περίεργον.

V182

Τὴν παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Τριάδος·

Τὴν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀθηνᾶς·

Τὴν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἀναπληροῦσαν μέχρις ἐσχάτων τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν, παρὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου·

Τὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Νομισματοκοπείου·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Νεαπόλεως·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς·

Τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τοῦ Ἀρσακείου, ἥς τὸ τέμπλον εἶναι ὡραία ξυλογλυφία Ἑλληνοῦ καλλιτέχνου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τοῦ Ἀμαλίου ὀρφανοτροφείου, ἡ τὴν Θεοτόκον παριστάνουσα τοιχογραφία εἶναι ἔργον νέου ζωγράφου Ἑλληνοῦ, μαθητοῦ τῆς παρ' ἡμῖν Σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν.

Ἡ τῶν Διαμαρτυρομένων (Ἀγγλικανῶν) ἐκκλησία Γοτθικοῦ ρυθμοῦ ἐκτίσθη ἐκ τετραπλεύρου Ὑμηττείου λίθου.

Ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία οἰκοδομεῖται ἤδη· ἡ δὲ ἱεουργία τελεῖται προσωρινῶς εἰς δύο παρεκκλήσια, ὧν τὸ μὲν κεῖται ὀπισθεν τῆς ἀγορᾶς, τὸ δὲ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ἐνθα καὶ ἡ ἐκκλησία ἐγείρεται.

Τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ὡραία τινα μνημεῖα. Τὸ διὰ τὰς νεκρωσίμους τελετὰς παρεκκλήσιον καὶ ἡ ὀστεοθήκη

ἐκτίσθησαν προσφάτως. Δύο μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ νεκροταφείου συνορεύοντα γήπεδα παρεχωρήθησαν τὸ μὲν εἰς τὸ Ἰσραηλιτικὸν θρήσκευμα, τὸ δὲ εἰς τὸ Μωαμεθανικόν. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἔχουσι τὸ νεκροταφεῖόν των παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ.

Καὶ ἐνταῦθα ἅς μνημονεύσωμεν τὴν ἀνεξιθρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις εἶναι τοιαύτη ὥστε ὁ κλῆρος προθύμως δέχεται νὰ ἐνταφιάζηται εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν ἀνατολικῶν χριστιανῶν πᾶς ἑτερόδοξος χριστιανὸς, εἰς ἣντιναδῆποτε χριστιανικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἂν ἀνήκη.

Ἐν τοῖς ἀγαθοεργοῖς καταστήμασιν ὀφείλομεν νὰ τάξωμεν πρῶτον τὸ ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν κορασίων τὸ καλούμενον Ὀρφανοτροφεῖον. Τὸ καθίδρυμα τοῦτο παρέχει ἄσυλον εἰς ἑκατὸν ὀρφανὰς κόρας τῶν ἀπόρων τάξεων ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἐξ ἐτῶν μέχρι δεκατεσσάρων. Αἱ ὀρφαναὶ αὗται λαμβάνουσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν κατάστασίν των ἀνατροφὴν, ἐπιτρέπουσαν εἰς ἑκάστην αὐτῶν, ἐξερχομένην τοῦ ἀσύλου, νὰ γίνῃ, ἢ δημοδιδασκάλισσα, ἢ νὰ ὑπανδρευθῇ μετὰ τεχνίτου, φέρουσα εἰς τοῦτον μικρὰν προῖκα, ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων, ὅσα αὕτη εἰργάσθῃ κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ διαμονὴν της.

Μετὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἔρχεται τὸ ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν παίδων, καθιδρυθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Χατζηκώστα. Νέα καθ' ἑκάστην κληροδοτήματα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀσύλου τούτου νὰ παραδεχθῇ μεγαλῆτερον ἀριθμὸν ὀρφανῶν. Τὰ παιδιά ταῦτα λαμβάνουσι στοιχειώδη διδασκαλίαν καὶ μαθαίνουνσι τέχνην τινὰ χειρωνακτικὴν. Τὸ ἐξαγόμενον τῆς πωλήσεως τῶν ἔργων αὐτῶν προώριται ὅπως παράσχη εἰς αὐτὰ ἐξερχόμενα τοῦ καθιδρύματος τὰ ἀναγκαιότερα εἰς ἀποκατάστασίν των μέσα.

Τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον καθιδρύθη ἐν ἔτει 1844, προτάσει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ φιλανθρώπου Ἀγγλοῦ ὀφθαλμιάτρου Κ. Νεγλερμπέη, ὅστις προσήνεγκε καὶ τὰ πρῶτα κεφάλαια τῆς ἰδρύσεως. Τὸ ἀγαθοεργὸν τοῦτο κατάστημα διατηρεῖται δι' ἐκουσίων συνεισφορῶν, καὶ χρησιμεύει πρὸς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ὡς ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ· περιέχει εἴκοσι καὶ τέσσαρας κλίνας δι' ἰσαριθμούς πτωχοὺς ἀρρώστους οὔτινοσδ' ἕποτε ἔθνους καὶ θρησκείας.

Τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, κείμενον πλησίον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱκανῶς εὐρύχωρον, διατηρεῖται δι' ἀναλωμάτων τῆς πόλεως καὶ περιέχει 120 κλίνας.

Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον διατηρεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ χορηγεῖ πάσας τὰς βοηθείας τῆς ἐπιστήμης καὶ πᾶσαν περιποίησιν εἰς τὸν στρατιώτην καὶ εἰς τὸν ναύτην παντὸς ἔθνους.

Τὸ Βρεφικομεῖον καθιδρύθη ὑπὸ τοῦ κυρίου Κοντογιαννάκη, προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετροπόλει.

Τὸ Μαιευτήριον ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς μαιευτικῆς σχολῆς.

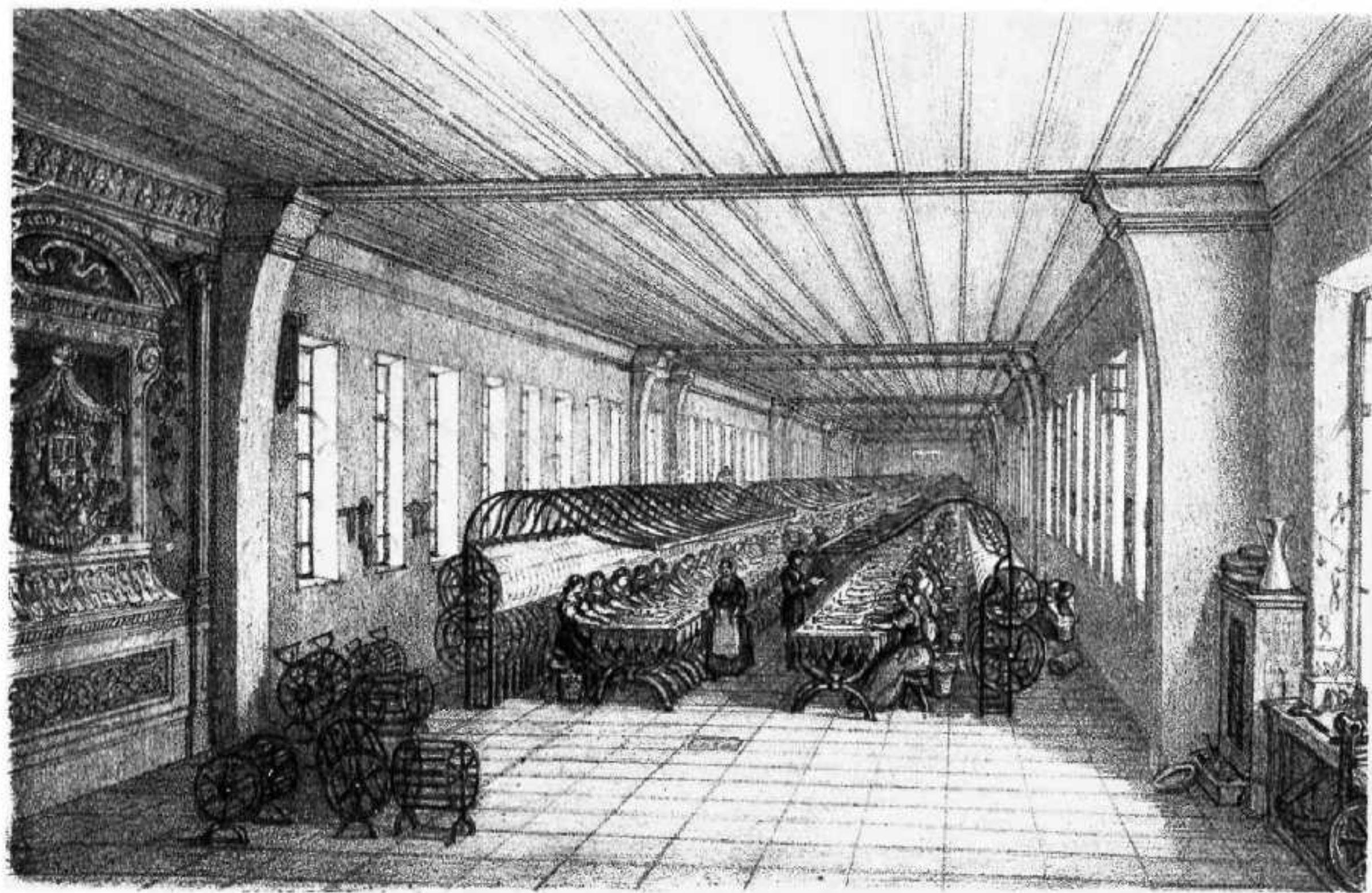
Περαίνοντες τὸν κατάλογον τῶν ἀγαθοεργῶν ἐν Ἀθήναις καθιδρυμάτων, ἃς συγκαταριθμήσωμεν καὶ τὸ τῆς Ἀστυκλινικῆς καθιδρυθὲν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1857 ἔτους. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐνοσηλεύθησαν ἐν αὐτῷ καὶ κατ' οἶκον 1926 ἀσθενεῖς.

Δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν εἰς τὰ δημόσια κτίρια·

Τὸ Νομισματοκοπεῖον μετὰ κήπου, οὗ τινος ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρα·

Τὸν Στρατῶνα τῶν Πυροσβεστῶν·

Τὸν Στρατῶνα τοῦ Πεζικοῦ·

ΤΟ ΜΕΤΑΞΟΚΛΩΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸν Στρατῶνα τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Τὸ Θέατρον, ὅπου παριστάνονται Ἰταλικά μελοδράματα, καὶ δράματα Ἑλληνικά.

Τὸ Ὁρολόγιον τῆς πόλεως, εἰρωνικὸν ἐνθύμημα τοῦ λόρδ Ἐλγιν, ὅπερ ἡ πόλις διατηρεῖ ἐπιμελῶς.

Τὸ Καθίδρυμα τοῦ φωτιστικοῦ ἀερίου.

Τὸ Σφαγεῖον.

Καὶ τὴν Ἀγορὰν τῆς ἐνορίας Ψυρῆ, κομψὴν οἰκοδομὴν τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος κυρίου Boulanger.

Προσέτι οἰκοδομοῦνται τὸ Βουλευτήριον καὶ ἡ Σχολὴ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἥτοι τὸ Πολυτεχνεῖον.

Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν καθιδρυμάτων σημειοῦμεν ἰδιαίτερος τὸ Μεταξοκλωστήριον τῶν κυρίων Δουρούτη καὶ Συντροφίας. « Τὸ καθίδρυμα τοῦτο, λέγει ὁ κύριος Γωδρὺ (1), εἶναι ἐκ τῶν ὠραιότερων, ὅσα δύναται τις νὰ ἴδῃ τοῦ εἴδους τούτου. Ἡ κυριωτέρα εἴσοδος ὑπάρχει ὑπὸ τὰ οἰκήσιμα μέρη· σχεδὸν ἀπέναντι τῆς εἰσόδου φαίνεται δεξαμενὴ ἄφθονον ὕδωρ περιέχουσα. Δεξιόθεν δὲ ἐκτείνεται εὐρύχωρος στοὰ, ἥς τὸ μὲν ἰσόγειον εἶναι τὸ κλωστήριον, τὸ δὲ ἀνώγειον, ἀποθήκη τῶν βομβύκων. Πάντα ἐν τῷ καθιδρύματι τούτῳ εἶναι κανονικά· διότι τὸ οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐξ ἀρχῆς ὅποῖον νῦν ὑπάρχει, ὅπερ συμβαίνει σπανίως εἰς τὰ βιομηχανικά καταστήματα, ἀξυνόμενα συνήθως κατ' ὀλίγον. Τὸ κλωστήριον περιέχει 240 λέβητας· εὐκόλως δὲ δύνανται νὰ προστεθῶσιν ἄλλοι 40. Εἶναι δὲ τεταγμένον εἰς δύο στίχους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει 120. Μεταξὺ τῶν δύο στίχων μένει μακρὸς διάδρομος διὰ τὰς ἐπιστατρίας. Αἱ μηχαναὶ τοῦ κλωστηρίου εἶναι πολυτελεῖς· οἱ

(1) *Ορx Recherches scientifiques en Orient, ἐν Παρισίοις, 1855.

χαλκινοὶ λέβητες εἶναι τεθειμένοι ἐπὶ τραπεζίων ἐκ χυτοῦ σιδήρου, ἐφ' ὧν διέρχονται δύο σωλῆνες, ὁ μὲν διανέμων τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, ὁ δὲ τὸν ἀτμόν. Στρόφιγγες ἀνοίγουσιν ἢ κλείουσι τὴν ῥοήν κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἐργατριῶν. Τὰ καθίσματα τούτων περιστρέφονται ἐπὶ ἑλικος· ὥστε, οἷονδὴποτε ἀνάστημα καὶ ἂν ἔχουσιν αὐταὶ, κάθηνται ἀνέτως, καὶ ὥς ἐκ τούτου, καὶ αἱ κινήσεις των γίνονται ἀκριβέστεραι. Αἱ ἀνέμαι εἶναι μικραὶ, ὥς αἱ τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχουσιν ἐξ ἀκτῖνας· κινουνται δὲ δι' ἀτμομηχανῆς δυνάμεως ὀκτὼ ἵππων. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς στοᾶς, ἣν περιεγράψαμεν, ὑπάρχει κλίμαξ φέρουσα εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν βομβύκων, ὅπου βλέπομεν θέσεις ἐκ χονδροῦ πανίου, κλιμακῆδόν τεταγμένας ἐπ' ἀλλήλας μέχρι τῆς ὀροφῆς. »

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς ταύτης τοῦ κυρίου Γωδρὺ, προσθέτομεν ὅτι εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἀποθήκης τῶν βομβύκων, οἱ κύριοι Δουροῦται ἔστησαν μεταξοκλωστικὴν μηχανὴν ἐπίσης ἀτμοκίνητον. Τὸ καθίδρυμά των κέκτεται πρὸς τούτοις μεταξοῦφαντικὰς μηχανὰς, δι' ὧν ἐδοκίμασαν νὰ κατασκευάσωσι βελουῶδον, καὶ ἡ ἐκβασὶς ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

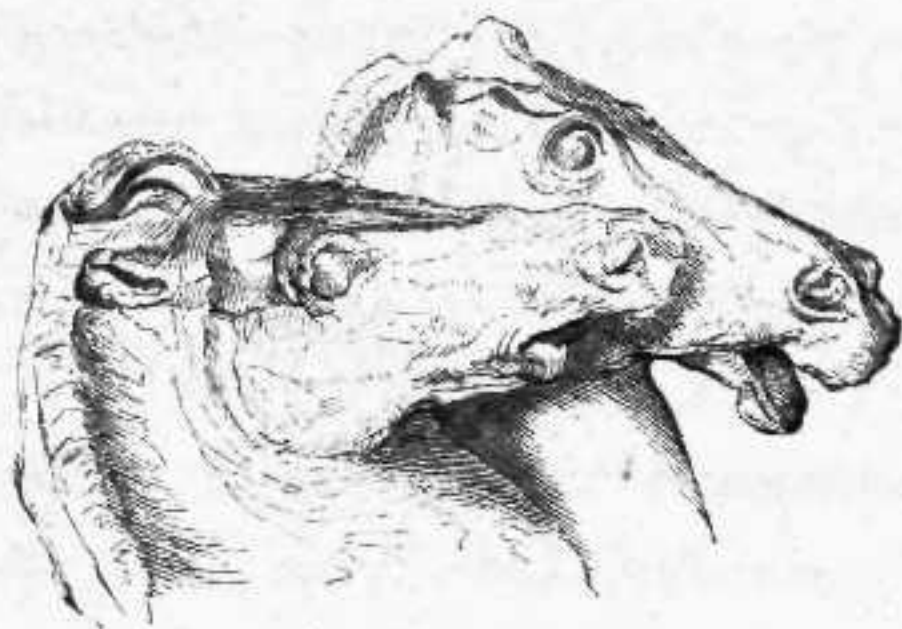
Οἱ κύριοι Δουροῦται συνέστησαν εἰς τὰ παραρτήματα τοῦ καθιδρύματός των ἀλευρόμυλον ἐξάτροχον καὶ ἐλαιοτριβεῖον ἐπίσης ἔχον ἐξ τροχοῦς, καὶ τρία πιεστήρια ἀπλᾶ καὶ ἓν ὑδραυλικόν· ἔτι δὲ καὶ πριονιστήριον, ἵνα τέμνωνται τὰ ξύλα· ἓνα τὸρνον καὶ ἓνα τροχὸν πρὸς ἀκόνημα. Ἄπαντα ταῦτα κινουνται δι' ἀτμομηχανῆς δυνάμεως 40 ἵππων.

Ὡραῖαι ἀμαξιτοὶ ἄγουσιν εἰς τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Πειραιεὺς ὑπάρχει τὴν σήμερον, ὥς εἵπομεν, ὡραία πόλις μετὰ καλοῦ λιμένος παρέχοντος ὄρμον ἀσφαλῆ καὶ πρόχειρον. Αἱ ἀποβάθραι καὶ αἱ παρὰ τὴν προκυμαίαν ὁδοὶ εἶναι καλλι-

σται· ὁ περίπατος τῆς Τερψιθέας εἶναι λαμπρὰ θέσις, ὅθεν τὸ βλέμμα ἐπισκοπε τοὺς δύο λιμένας, τὸν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸν τῆς Μουνυχίας, ὅπου γίνονται τὰ θαλάσσια λουτρά.

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἔχει πέντε πλατείας, πέντε ὠραίας βρύσεις, τέσσαρας ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ ὠραίαν ἐκκλησίαν Λατινικὴν, δύο μεταξοκλωστεῖα ἀτμοκίνητα, ἐν πνευματοποιεῖον, ἐν κτενοποιεῖον καὶ διάφορα ἄλλα καθιδρύματα βιομηχανικά. Τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἶναι κτίσματα κομψά. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις ἐν Πειραιεὶ δύο δημοτικὰ σχολεῖα· τὸ μὲν τῶν ἀρρένων, τὸ δὲ τῶν θηλέων. Τὸ τελωνεῖον, πυρποληθὲν τὸ 1856, ἀνακτίζεται πολὺ εὐρυχωρότερον. Κατὰ μέσον ὅρον 7000 πλοῖα ἐλλιμενίζονται κατ' ἔτος εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἀνάγλυφον τοῦ Παρθενῶνος.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολή, ὅθεν ἐξέρχονται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπάρχει προσωρινῶς ἐν Πειραιεὶ.

Παρὰ τῇ ὁδῷ Πειραιῶς κεῖται ὁ τάφος τοῦ Καραϊσκάκη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ὅπου ὁ ἥρωας οὗτος ἐφονεύθη.

Τὰ Πατήσια εἶναι τερπνὴ ἐξοχὴ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσα

τῶν Ἀθηνῶν. Εὐμορφοὶ κῆποι καὶ πολυάριθμοι ἀγροτικαὶ οἰκίαι καθιστῶσιν εὐάρεστον τὴν ἐκεῖ διαμονήν. Παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Πατησίων κεῖται ἡ πλατεῖα τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων, ὅπου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν γίνεται ὁ δημόσιος περίπατος. Κατὰ μέσον τῆς πεδιάδος ταύτης ὑψοῦται παράπηγμα ἐκ χυτοῦ σιδήρου κατεσκευασμένον πρὸς σκέπην τῆς ἐκεῖ παιανίζουσης στρατιωτικῆς μουσικῆς.

Ἡ Κηφισσία ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δύο ὥρας. Κειμένη ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους, ἡ ἐξοχὴ αὕτη παρέχει καθ' ὅλον τὸ θέρος εἰς τοὺς ἐκεῖ μεταβαίνοντας πρὸς ἀγροτικὴν διαμονὴν δρόσον ἀποβαίνουσαν λυσιτελεστάτην, ἕνεκα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπικρατοῦντος καύσωνος. Τὰ ὕδατα ἀναβρύουσιν ἄφθονα· ὥστε ἡ Κηφισσία καὶ μάλιστα τὰ δασώδη μέρη τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους ἀναμιμνήσκουσι τὴν Ἑλβετίαν.

Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα καὶ εἰς Μέγαρα ἄγουσα ὁδὸς, παραθαλάσσιος οὖσα, προσφέρει θεάματα ἄκρας καλλονῆς. Εἰς Μαραθῶνα, εἰς Φυλὴν, εἰς Σούνιον καὶ εἰς Φάληρον ἄγουσιν ὡσαύτως ὁδοὶ τερπνόταται.

Ἡ Καισαριανή, μίαν ὥραν ἀπέχουσα τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι κεκρυμμένη ἐντὸς νάπης τινὸς τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡ τοπογραφία τῆς θέσεως ταύτης ἀναμιμνήσκει τὰ λουτρά τῆς Λούκκης.

Τὰ Λιόσια, τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπέχοντα τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι μικρὸν κομψὸν χωρίον, ἔχον κατ' ἀρχὰς ὀλιγίστας καλύψεις, νῦν δὲ αὐξηθὲν καὶ κοσμηθὲν μὲ ἱκανὰς καὶ καλὰς ἀγροτικὰς οἰκίας σπουδῇ καὶ προστασίᾳ τῆς πρώην Βασιλίσσης Ἀμαλίας εἰς βραχεῖαν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κτήματος αὐτῆς.

Τὰ Σεπόλια εἶναι ἐπίσης ὡραία θέσις, εἰς ἣν δύναται τις νὰ ὑπάγῃ χάριν περιπάτου ἑφιππος ἢ πεζός.

Διαβαίνοντες παρὰ τὴν θέσιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος

DAVID
1830

ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΕΝΟΡΜΑΝ

βλέπομεν νεκρικὸν μνημεῖον ἐγερθὲν εἰς τὸν περιώνυμον Γερμανὸν ἀρχαιολόγον Μύλλερ, ἀποθανόντα ἐν Ἑλλάδι, θῦμα τοῦ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔρωτος. Παρ' αὐτῷ τῷ μνημείῳ ἠγέρθη μνημεῖον εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος ἐν Ἀθήναις Γάλλου ἀρχαιολόγου Καρόλου Λενορμάν δαπάνῃ τῶν φίλων αὐτοῦ.

Τὸ Τατόγιον (ἡ ἀρχαία Δεκέλεια), ἑξ ὥρας ἀπέχον τῶν Ἀθηνῶν, κείμενον ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος ὄρους, ἔχει ἄφθονον φυτεῖαν καὶ εἶναι ἐκ τῶν τερπνοτέρων ἐξοχῶν.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ Νέαι Ἀθήναι κατὰ τὸ 1861 ἔτος, τοιαῦταί εἰσι καὶ τὴν σήμερον (Ἰούνιος 1863). Εἶθε ἡ φιλογένεια καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων συνεισφέρωσιν, ὥπως ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνῃ ἡ Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ὠραιότερα πόλις τῆς Ἀνατολῆς!